

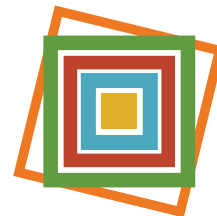
30 + 30

En intensiv børn- og ungeindsats i Bispehaven

Det Boligsociale Fællessekretariat

Udgiver: Det Boligsociale Fællessekretariat

Undersøglesperiode: april 2010

Udgivelse: maj 2010

Rapporten kan rekvireres ved henvendelse til

Det Boligsociale Fællessekretariat

Saralyst Allé 55

8270 Højbjerg

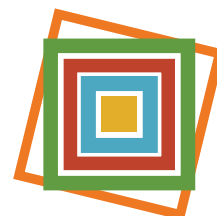
Telefon 8734 0002

fs@fs-bydele.dk

www.bydele.dk

Det Boligsociale Fællessekretariat er et samarbejde mellem alle almene boligforeninger i Århus. Fællessekretariatet blev etableret i 2007 med det formål at koordinere og styrke den boligsociale indsats i de udsatte boligområder i Århus.

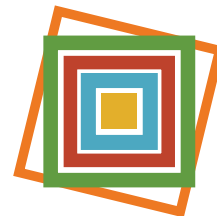
Se mere om Fællessekretariatet på www.bydele.dk

Opfølgingsrapport: '30 + 30' - et år efter

Indhold

1. Resumé	4
2. Indledning	4
3. Dataindsamling og metoder	5
4. Kontaktpersoner og børn/unges fortsatte kontakt.....	5
5. Børn og unges relation til kontaktpersoner	6
5.2 At have én at snakke med	7
5.3 Tillid	7
5.4 Rollemodel.....	8
6. Kontaktpersoners relation til børn og unge	8
6.1 Vedholdende engagement	8
6.2 Kontaktpersonens rolle	9
6.3 Den generelle kontakt til børnene og de unge i lokalområdet	9
7. Konklusion og anbefalinger	9

1. Resumé

Denne rapport er en opfølgning på '30 + 30' – indsatsen, som blev gennemført i maj-juni 2009 med henblik på at forebygge hærværk-relateret adfærd blandt Bispehavens børn og unge i den forestående sommerferie.

Opfølgningen er sket i april-maj 2010 og har haft til formål at følge op på de relationer, som blev skabt mellem såkaldte kontaktpersoner og udvalgte børn og unge i løbet af '30 + 30'. Hvorvidt og hvordan havde børnene, de unge og deres kontaktpersoner stadig kontakt med hinanden, og hvilken betydning tillagde de hver især den kontakt?

Denne rapport viser, at kontakten mellem de to parter stadig er bevaret i minimum 22 ud af 33 tilfælde.

Desuden beskriver rapporten med udgangspunkt i tre unge, hvad de unge har værdsat og tillagt betydning i relationen til deres kontaktperson.

Rapporten beskriver ligeledes med udgangspunkt i to kontaktpersoner, hvad der har motiveret dem til at fortsætte deres engagement med de udvalgte børn og unge, hvilken rolle kontaktpersonerne har udfyldt over for barnet/den unge, og hvordan '30 + 30' er lykkedes i at opbygge et positivt forhold mellem områdets børn og unge samt de voksne, der har deltaget i indsatsen.

2. Indledning

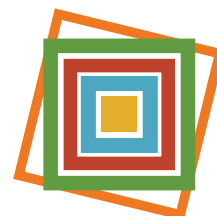
Fra den 15. maj til den 15. juni 2009 blev der iværksat en forebyggende indsats i Bispehaven kaldet '30 + 30'. Indsatsen var rettet mod udvalgte børn og unge og havde til formål at forebygge hærværk-relateret adfærd blandt børn og unge i boligområdet den forestående sommerferie '09.

Som hovedaktivitet i '30 + 30' fik 33 børn og unge i Bispehaven tildelt en kontaktperson i 30 dage. Kontaktpersonen skulle på frivillig basis gennemføre aktiviteter og samtaler med det enkelte barn eller unge. Samtalerne skulle omhandle barnet/den unges liv her og nu samt deres muligheder inden for uddannelse og fritid. Det Boligsociale Fællessekretariat har tidligere udarbejdet en evalueringsrapport af indsatsen¹.

Den indeværende rapport er en **opfølgning** på '30 + 30'. Opfølgningen foregik i april 2010 med det formål at undersøge, hvorvidt og hvordan kontaktpersonerne og deres udvalgte børn og unge stadig bevarede kontakten, hvilken betydning kontakten havde for henholdsvis børnene, de unge og kontaktpersonerne, samt hvilken relation kontaktpersonerne generelt havde til de forskellige børn og unge i boligområdet efter '30 + 30'.

Opfølgningen er gennemført og finansieret af Det Boligsociale Fællessekretariat i april-maj 2010.

¹ Se http://www.bydele.dk/fileadmin/bydele/Images/Downloads/30___30_rapport_web.pdf

3. Dataindsamling og metoder

Til denne rapport blev en pige på 12 år og to drenge på henholdsvis 16 og 17 år interviewet. Pigen og den 16-årige dreng blev interviewet samtidigt med henblik på at skabe en tryk interviewsituation for de interviewede. Den 17-årige dreng blev interviewet alene, da han allerede var tryk ved interviewsituationen.

Den 12-årige pige havde en kvindelig kontaktperson på 52 år. Den 16-årige dreng havde en mandlig kontaktperson på 26 år. De to kontaktpersoner blev også interviewet til opfølgningen. Deres interview foregik samtidigt med det formål at sammenligne og diskutere deres indbyrdes erfaringer med at være kontaktpersoner.

Såvel de unge som kontaktpersonerne blev interviewet efter interviewguide (Kvale 1996). Interviewene omhandlede relationen mellem den enkelte kontaktperson og det udvalgte barn eller unge, samt kontaktpersonernes generelle forhold til boligområdets børn og unge efter '30 + 30'.

Den boligsociale medarbejder i *Trivselshuset* (den boligsociale indsats i Bispehaven) har bistået evaluatoren med at indgå interviewaftaler med hver af de fem interviewpersoner.

Derudover har den boligsociale medarbejder besvaret et spørgeskema med det formål at skabe et kvantitativt overblik over antallet af kontaktpersoner, der fortsat har kontakten til deres kontaktbarn/unge efter '30 + 30'.

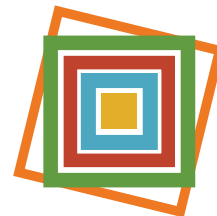
4. Kontaktpersoner og børn/unges fortsatte kontakt

Til denne rapport besvarede den boligsociale medarbejder i *Trivselshuset* et spørgeskema omhandlende, hvorvidt og hvor meget kontaktpersonerne og de udvalgte børn og unge fortsat ser hinanden i april-maj 2010.

Resultatet af spørgeskemaet ses i nedenstående tabel:

	Ses en gang imellem	Ses ikke	Vides ikke
Ses ofte	12	3	8
10			

Kilde: Boligsocial medarbejder i *Trivselshuset*

I de 12 tilfælde, hvor kontaktpersonen og barnet/den unge fortsat ses en gang imellem, skyldes det:

- at de fleste kontaktpersoner i '30 + 30' bor eller arbejder i lokalområdet, hvorfor såvel børnene, de unge som deres kontaktpersoner har deres daglige gang i Bispehaven. I 12 tilfælde snakker kontaktpersonerne og deres udvalgte børn og unge fortsat med hinanden, når de tilfældigt mødes i lokalområdet, men deres kontakt er ikke regelmæssig og består ikke længere af faste rammer og aftaler som under '30 + 30'.

I de 10 tilfælde, hvor de fortsat ses ofte, skyldes det:

- at nogle af de ældre unge selv opsøger deres kontaktpersoner med henblik på at opnå råd og støtte hos vedkommende. Begge parter har samtidig deres daglige gang i lokalområdet, hvorfor de ofte mødes i lokalområdet.
- at kontaktpersonen i to tilfælde er ansat af Socialforvaltningen som kontaktperson til den pågældende unge i henhold til paragraf 52 stk. 3, nr. 7 i Serviceloven.

I de 3 tilfælde, hvor de ikke længere ses, skyldes det:

- at en af de unge er flyttet fra Bispehaven.
- at en af de unge er anbragt på institution efter '30 + 30'.
- at en kontaktperson og den pågældende unge ikke har fortsat kontakten efter '30 + 30'.

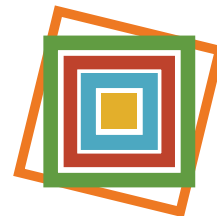
Ifølge den boligsociale medarbejder opsøger de fleste kontaktpersoner ikke deres kontaktbørn/unge efter '30 + 30's ophør. Den fortsatte kontakt afhænger derimod af, at såvel kontaktpersonen som barnet/den unge stadig mødes i lokalområdet, og at nogle af de ældre unge stadig opsøger deres kontaktpersoner for at opnå råd og støtte. Den boligsociale medarbejder i *Trivselshuset* er opmærksom på denne tendens og ønsker til fremtidige indsatser, at kontaktpersonerne i højere grad skal opsøge deres børn/unge med henblik på at skabe og bevare kontakten mellem de to parter.

5. Børn og unges relation til kontaktpersoner

Både børn, unge og kontaktpersoner er under opfølgningen blevet spurgt om, de overhovedet har kontakt med hinanden så mange måneder efter '30 + 30', og i så fald hvorledes de har bevaret kontakten. Enstemmigt har de fem personer svaret, at de jævnligt støder på hinanden i Bispehaven.

Som drengen på 16 år svarer: *"Hvor tit jeg ser X [kontaktpersonen]? - hele tiden.."*

De to unge drenge **ses ofte** med deres kontaktperson. Såvel kontaktpersonerne som de to unge drenge bor og arbejder i Bispehaven, hvorfor de dagligt møder hinanden. Derudover opsøger de to unge stadig deres kontaktpersoner for at opnå råd og støtte.

Pigen og den tredje kontaktperson **ses en gang imellem** i Bispehaven. Både pigen og kontaktpersonen bor i lokalområdet og deltager begge på jævnlig basis i *Trivselshusets* aktiviteter. Hverken pigen eller kontaktpersonen opsøger dog aktivt hinanden. Derimod snakker de sammen, når de tilfældigt mødes i lokalområdet.

Pigen og de to drenge er alle positivt stemte over for deres kontaktpersoner. Som den 16-årige dreng fortæller, tænker han kun *'gode tanker'* om sin kontaktperson. I følgende belyses det, hvorfor denne relation har en positiv betydning for de unge.

5.2 At have én at snakke med

De tre unge giver alle udtryk for, at det er positivt, at de kan snakke med deres kontaktpersoner.

Da den 12-årige pige bliver spurgt, hvorfor hun synes, at det er positivt at have en kontaktperson, svarer hun: *"..fordi jeg synes, at det er i orden **at have én, man kan snakke med.**"* (Evaluators markering med fed). Pigen fortæller, at hun snakker med sin kontaktperson om, hvordan de hver især har det: *"Vi snakker bare om, hvordan det går og sådan, hvordan vi har det og alt muligt"*

I tråd hermed svarer den 16-årige dreng på spørgsmålet: 'Hvad gør en kontaktperson god?', at det er *"**en man kan snakke med.**"* (Evaluators markering med fed)

Den 17-årige dreng udtaler tillige: *"... Jeg vil gerne **have én [kontaktperson], jeg kan snakke med.** Hvis jeg har brug for et eller andet. Hvis jeg står i en krise, hvor jeg slet ikke kan komme ud af den. Så har jeg én og gå til, forstår du. Det er det, der er dejligt ved det [at have en kontaktperson]"* (Evaluators markering med fed)..

Det er således det *'at have en at snakke med'*, som de unge værdsætter og tillægger betydning i relationen til deres kontaktperson.

Den 17-årige dreng uddyber i den forbindelse, at det er vigtigt, at kontaktpersonen kan opsøges i lokalområdet, når han har behov for at snakke: *"..Hvis jeg ikke kan finde ud af et eller andet, hvis jeg er forvirret, eller et eller andet, alt faktisk, ja, så kan jeg bare gå ind til ham [kontaktpersonen].."*

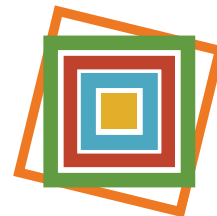
Kontaktpersonens tilgængelighed i lokalmiljøet er således også af central betydning for den unge.

5.3 Tillid

Der udover gør de to unge drenge opmærksom på, at det er vigtigt for tilliden til kontaktpersonen, at de kender vedkommende i forvejen.

Den 17-årige dreng fortæller:

"Jeg vil ikke have en kontaktperson, jeg ikke kender. Du [interviewer] må tænke på, at de fleste drenge herude, de tænker på den måde: 'Okay, ham [en ny person, som de ikke kender] gider jeg ikke snakke med, han stikker os bare til politiet'".

Den 12-årige pige og den 16-årige dreng fortæller desuden, at de ønsker at få tildelt den samme kontaktperson igen, hvis de skal deltage i et nyt forløb af '30 + 30'.

Under opfølgningen gør de tre unge det således klart, at kontaktpersonsordninger skal bygge videre på allerede eksisterende relationer mellem voksne, børn og unge.

5.4 Rollemodel

For den 17-årige var det tillige vigtigt at have en ung kontaktperson med samme livshistorie som ham selv, som kan guide og rådgive ham:

17-årig dreng: *"Jeg får noget ud af at snakke med de ældre [de ældre unge mænd fra lokalområdet]. Det er også derfor, at jeg fik Z [kontaktpersonen] på det tidspunkt. Det er fordi, at han har oplevet det samme, som jeg har oplevet. Og han kan give mig lidt mere informationer om det, end alle andre kan. Der er mange ting, som jeg har tænkt på, at det har jeg snakket med Z om. Rigtigt mange gange. At det skal jeg ikke nærme mig, så går jeg den anden vej".*

Den unge mener ligefrem, at en kontaktperson med en anden livshistorie end ham selv ikke ville kunne guide og rådgive ham, idet vedkommende ikke ville vide, hvad der står på spil i hans liv.

Det kan således være nødvendigt for nogle unge, at kontaktpersonen også kan agere den unges rollemodel.

6. Kontaktpersoners relation til børn og unge

Dette afsnit undersøger, hvilken relation de to kontaktpersoner, som indgår i opfølgningen, har til deres kontaktbarn/unge i april 2010, hvilken betydning denne relation har for dem, hvilken rolle de har indtaget i forholdet til deres kontaktbarn/unge, samt hvordan de efter '30 + 30' på et generelt plan oplever kontakten til de forskellige børn og unge i lokalområdet.

6.1 Vedholdende engagement

Under opfølgningen udviser de to kontaktpersoner et stort kendskab til deres kontaktbarn/unges liv, herunder deres venner-, kæreste-, familie-, og skole-situation. De snakker stadig jævnligt med deres kontaktbarn/unge, idet de hver især bor og arbejder i Bispehaven.

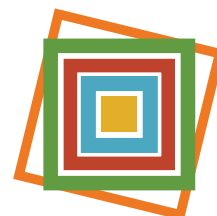
Spørgsmålet er, hvorfor de har fortsat deres engagement med deres kontaktbarn/unge?

De to kontaktpersoner fortæller:

Kontaktperson Y: *"Jeg synes, at det er rart at kan se for eksempel den udvikling, som A har gjort på det 3/4 år, der er gået efterhånden, ikke? At man stadigvæk snakker sammen, og i den dur ikke.."*

Kontaktperson Z: *"Det er også det samme - han [den unge] finder mere og mere ud af, hvad han vil, og han får nogen andre planer. Det er godt at følge med i, og det kan jeg godt lide"*

De to kontaktpersoner kan via deres tætte relation til kontaktbarnet/den unge følge sidstnævntes udvikling, og det motiverer dem til at fortsætte deres engagement.

6.2 Kontaktpersonens rolle

De to kontaktpersoner gør opmærksom på, at de har udfyldt en særlig rolle i forholdet til kontaktbarnet/den unge, idet de hverken er forældre, skolelærere, sagsbehandlere eller lignende. Denne rolle har betydet, at de to kontaktpersoner har kunnet opbygge et særligt tillidsforhold i relationen til kontaktbarnet/den unge:

Kontaktperson Z: *"De kommer og betror sig om nogen ting til os. Også fordi at vi ikke er forældre, vi er ikke skolelærer eller et eller andet. Vi har jo ikke 'indberetningsting'.."*

(...)

Kontaktperson Y: *".. på de 30 dage, der når man jo at opbygge et eller andet tillidsforhold, ikke? Og A har selvfølgelig også fundet ud af, at de ting, vi har snakket om, jamen de kommer ikke videre".*

Opfølgningen peger således på, at kontaktpersonernes særlige rolle åbner op for fortrolighed mellem de udvalgte børn og unge og deres kontaktpersoner.

6.3 Den generelle kontakt til børnene og de unge i lokalområdet

'30 + 30' skulle som indsats føre til en større følelse af sikkerhed og tryghed i lokalområdet. Derfor bliver de to kontaktpersoner også spurgt om, hvordan de oplevede den generelle kontakt til børnene/de unge i Bispehaven, efter '30 + 30' var ophørt.

De to kontaktpersoner fortæller, at kontakten til børnene og de unge i området generelt er blevet bedre efter '30 + 30':

Kontaktperson Z: *"Generelt har der efter '30 + 30' været et bedre forhold til børnene. '30 + 30' byggede da helt sikkert et forhold op mellem de forskellige voksne og børnene" (...)* "Jeg kan mærke det, hvis jeg går ude, hvis der er nogen børn, som man ikke kendte før, at de siger: 'Hej Z' - eller et eller andet ikke?"

Således viser opfølgningen, at '30 + 30' har medvirket til at fremme det indbyrdes forhold mellem kontaktpersoner og børn/unge fra lokalområdet.

7. Konklusion og anbefalinger

Dette afsnit opsummerer rapportens konklusioner og anbefalinger:

FORTSAT KONTAKT:

- Ud af de 33 relationer mellem kontaktpersoner og børn/unge vides det med sikkerhed, at kontakten er bevaret i 22 tilfælde, hvoraf 10 børn og unge **ses ofte** med deres kontaktperson, og 12 børn og unge **ses en gang imellem** med vedkommende

- Kontaktpersonerne har ikke selv været opsøgende over for deres kontaktbarn/unge efter '30 + 30's ophør. Den fortsatte kontakt har derimod afhængt af, at de to parter stadig mødtes i lokalområdet, og at nogle af de ældre unge selv opsøgte deres kontaktpersoner for at opnå råd og støtte.
- Kontaktpersonerne skal dog i højere grad selv agere den opsøgende part over for deres udvalgte børn og unge i fremtidige kontaktpersonsordninger med henblik på at skabe og bevare kontakten mellem de to parter.

KONTAKTPERSONENS BETYDNING FOR DE UDVALGTE BØRN OG UNGE:

De tre unge har stadig kontakt med deres kontaktpersoner, og tillægger følgende en central betydning i relationen til vedkommende:

- at det positive ved at have en kontaktperson er at have én at snakke med.
- at kontaktpersonen er tilgængelig i lokalområdet, når der opstår behov for at snakke med vedkommende.
- at kontaktpersonsordninger bygger videre på de relationer mellem voksne, børn og unge, der allerede eksisterer i lokalområdet.
- at kontaktpersonen har samme livshistorie som dem selv og således kan fungere som rollemodel.

KONTAKTPERSONERNES RELATION TIL DE UDVALGTE BØRN OG UNGE:

De to kontaktpersoner indgår stadig i en relation til deres kontaktbarn/unge. Det skyldes:

- at de bliver motiveret af at følge kontaktbarnet/den unges udvikling.

Ifølge de to kontaktpersoner indtager kontaktpersonen en særlig rolle over for kontaktbarnet/den unge:

- kontaktpersoner er hverken forældre, skolelærere, sagsbehandlere eller lignende. Derfor kan de opbygge et særligt tillidsforhold i relationen til kontaktbarnet/den unge.

'30 + 30' skulle som indsats føre til en følelse af større sikkerhed i lokalområdet. Ifølge de to kontaktpersoner:

- er det lykkedes via '30 + 30' at opbygge et positivt forhold mellem områdets børn og unge og de voksne, som indgik i '30 + 30'.